

Akademia Pomorska w Słupsku

**Strategia Rozwoju
Instytutu Pedagogiki i Pracy Socjalnej
Akademii Pomorskiej w Słupsku
na lata 2014-2020**

Słupsk 2014

SPIS TREŚCI

1.	CHARAKTERYSTYKA INSTYTUTU PEDAGOGIKI I PRACY SOCJALNEJ	3
2.	UDZIAŁ INSTYTUTU PEDAGOGIKI I PRACY SOCJALNEJ W KREOWANIU I REALIZACJI MISJI WYDZIAŁU NAUK SPOŁECZNYCH	7
3.	KONCEPCJA INSTYTUTU	8
4.	ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU INSTYTUTU PEDAGOGIKI I PRACY SOCJALNEJ NA LATA 2014-2020	10
5.	ANALIZA SWOT	11
6.	STRATEGICZNE I OPERACYJNE CELE ORAZ DZIAŁANIA INSTYTUTU NA LATA 2014-2020	13
7.	KARTY STRATEGICZNE (OPRACOWUJE KIEROWNICTWO INSTYTUTU JAKO NARZĘDZIA REALIZACJI STRATEGII)	21

1. CHARAKTERYSTYKA INSTYTUTU PEDAGOGIKI I PRACY SOCJALNEJ

Instytut Pedagogiki i Pracy Socjalnej widziany przez pryzmat retrospekcji posiada dwuwymiarową genezę. W dalszej perspektywie nawiązuje do Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku w momencie uzyskania przez tę jednostkę akademicką uprawnień do prowadzenia studiów wyższych drugiego stopnia (1974 r.). Wewnętrzna, zakładowa struktura ówczesnego Wydziału faktycznie odpowiadała współczesnemu pojęciu instytutu. Zmiany dokonujące się w obrębie pedagogiki jako dyscypliny akademickiej w latach 1974-1990, a także skutki przekształceń ustrojowych i społecznych po 1990 roku doprowadziły do fuzji Wydziału Humanistycznego i Pedagogicznego w duży wydział syntezujący dyscypliny humanistyczne i społeczne. W jego ramach Instytut Pedagogiki kształcił zarówno w zawodach pedagogicznych (w specjalnościach nauczycielskich i nienauczycielskich), jak i pracowników socjalnych. Instytut Pedagogiki był największą jednostką akademicką ówczesnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku ze względu na liczebność jego studentów, lecz jednocześnie był relatywnie słabą kadrowo placówką naukową.

Drugi bliższy wymiar genezy to perturbacje związane z zagrożeniem utraty uprawnień oraz koniecznością zrealizowania tzw. programu naprawczego w latach 1993-1997 wymuszały ścisły związek Instytutu (dawnego Wydziału) Pedagogiki z silniejszą naukowo strukturą. Skuteczne wzmocnienie kadrowe umożliwiło jego rozwinięcie w Wydział Edukacyjno-Filozoficzny, w którym Instytut Pedagogiki nadal pozostawał rdzeniem uczelni ze względu na liczbę studentów, różnorodność specjalności w obrębie kierunku pedagogika, wyodrębnienie kierunku praca socjalna; a przede wszystkim ze względu na przekształcenie Instytutu w swoisty „generator dochodów”. W efekcie zarysowała się dysproporcja między czynnikiem ilościowym (liczebnością studentów i pracowników) a czynnikiem jakościowym (potencjałem naukowym) Instytutu mierzonym formalnymi uprawnieniami kadry naukowo-dydaktycznej.

Instytut dostosował w drugiej połowie lat 90. i w początkach pierwszej dekady XXI wieku strukturę zakładową do wprowadzanych specjalności i realizowanych zadań dydaktycznych. Kilkakrotnie zmieniano liczbę lub nazwy zakładów. W pewnym sensie przełomem były regulacje ustawowe z 2004 roku wymuszające wyodrębnienie kierunku praca socjalna. Kolejnym czynnikiem presji były zmiany w prawie o szkolnictwie wyższym

(Ustawa z 2005 r. i jej nowelizacja z 2007 r.); a także postępujące w przedziale lat 2004-2010 procesy integracyjne w ramach Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego. Instytut Pedagogiki nie antycypował jednak zmian ze względu na obciążenia zadaniami dydaktycznymi i zaniedbania w sferze rozwoju naukowego części kadry. Po 2010 roku Instytut dostosował strukturę do sygnalizowanych zmian poprzez wydzielenie części struktur i potencjału jako Katedrę Socjologii i Pracy Socjalnej aby po 3 latach ponownie wchłonąć Zakłady Katedry Socjologii i Pracy Socjalnej.

Obecnie w ramach Instytutu Pedagogiki i Pracy socjalnej funkcjonują następujące zakłady:

Zakład Pedagogiki Ogólnej i Podstaw Edukacji

Zakład Psychologii

Zakład Socjologii

Zakład Historii Oświaty i Wychowania

Zakład Edukacji Wczesnej

Zakład Pedagogiki Opiekuńczo-Wychowawczej

Zakład Pedagogiki Społecznej i Resocjalizacyjnej

Zakład Pracy Socjalnej

Cztery pierwsze Zakłady pełnią funkcję bazy teoretycznej studiów akademickich, natomiast kolejne cztery nastawione są na realizację zadań kształcenia specjalistycznego lub zawodowego dla poszczególnych specjalności zawodowych w zawodach pedagogicznych.

Sygnalizowane przekształcenia strukturalne lub dominanta zadań dydaktycznych nad naukowymi nie mogą jednak usprawiedliwiać perspektywy mijających właśnie 20-tu lat od rozpoczęcia programu naprawczego uczelni - skierowanego przede wszystkim do Instytutu Pedagogiki. W długiej perspektywie 40-tu lat istnienia środowiska akademickiego w Słupsku, a także w perspektywie krótszej – sygnalizowanych 20 lat – nie udało się zbudować autonomicznego środowiska i uzyskać uprawnień doktorskich w zakresie nauk o wychowaniu. Był to więc czas stracony mimo doświadczeń kryzysu Wydziału i Instytutu z lat 1993-1997, z których nie wyciągnięto żadnych konstruktywnych wniosków zadowalając się doraźnymi rozwiązaniami (zatrudnienie samodzielnych pracowników naukowych z zewnątrz) zamiast tworzyć własne autonomiczne środowisko. Liczba habilitacji

pracowników Instytutu w latach 1994-2004 to pojedyncze sukcesy poszczególnych osób, a nie stabilna podstawa Instytutu.

W roku akademickim 2013/2014 Instytut zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy i na pierwszych podstawowych stanowiskach pracy 81 nauczycieli akademickich. W tym 67 pracowników naukowo-dydaktycznych i 14 dydaktycznych.

Przesądżają o potencjale Instytutu samodzielni pracownicy naukowcy, których aktualnie na pierwszym etapie zatrudnionych jest 9 (w tym cztery z tytułem profesora). Ponadto w Zakładach Instytutu na pierwszym etapie pracuje 29 adiunktów, 19 asystentów i 33 wykładowców. Ta ostatnia grupa tworzy pracowników dydaktycznych. W Instytucie od obecnego roku akademickiego prowadzone są dwa kierunki kształcenia: pedagogika (studia pierwszego i drugiego stopnia, stacjonarne i niestacjonarne), praca socjalna (studia pierwszego stopnia, stacjonarne i niestacjonarne) i wygaszana obecnie socjologia (studia pierwszego stopnia, stacjonarne).

Instytut cechuje się zmienną liczbą studentów ze względu na odczuwalną tendencję zmniejszania liczby studiujących. Przyczyną jest niż demograficzny w odniesieniu do studentów studiów stacjonarnych, a spadek zainteresowania kierunkami oferowanymi przez Instytut w przypadku studentów niestacjonarnych. Obecnie w Instytucie studiuje ogółem 1090 studentów, w tym na studiach stacjonarnych 567, niestacjonarnych 523, na studiach pierwszego stopnia 433, drugiego stopnia 499 studentów, a na 4 kierunkach studiów podyplomowych prowadzonych przez Instytut kształcą się obecnie 143 słuchacze. Obecnie Instytut prowadzi następujące kierunki studiów podyplomowych: Zintegrowana Edukacja Wczesnoszkolna i Przedszkolna, Pedagogika Opiekuńczo-Wychowawcza z Resocjalizacją, Przygotowanie Pedagogiczne, Wczesne Wspomaganie Rozwoju Dziecka.

Instytut mimo sygnalizowanych trudności, a czasami niepowodzeń dba o utrzymanie jakości kształcenia. Przy czym wyraźne są tendencje do respektowania zapotrzebowania otoczenia na określone kierunki studiów. W ostatnim okresie zmiana zasad przydzielania środków na prowadzenia badań naukowych wymusiła aktywizację w tym zakresie części naukowo biernych dotychczas pracowników grupy naukowo-dydaktycznej.

Instytut podejmuje starania zapewnienia odpowiednio wysokiej jakości kształcenia i wypracował spójną koncepcję kształcenia na wszystkich kierunkach i poziomach studiów. Instytut jest ściśle związany ze strukturą Wydziału Nauk Społecznych, zarówno w sferze naukowo-badawczej, jak i w zakresie przenikania się i syntezy nauk reprezentowanych w

Wydziale. Instytut wpisuje się w strategiczne cele Wydziału, a jednocześnie jako największa składowa oczekuje na wsparcie swoich poczynąń, przede wszystkim w zakresie wzmocnienia kadry naukowo-badawczej.

Działania Instytutu związane z zapewnieniem jakości kształcenia wpisują się w Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia, który przyjęty został w Wydziale. Rozproszenie kierunków i różnorodność specjalności stanowi dla Instytutu wyzwanie, przede wszystkim w sferze organizacji studiów i związanych z poszczególnymi specjalnościami metodyk. System Zapewnienia Jakości Kształcenia w którym uczestniczy Instytut poddany jest presji rozbieżnych oczekiwań miejscowego rynku pracy. Oczekiwań, które zmieniają się znacznie szybciej niż zdolności autoadaptacyjne Instytutu. Przy czym nie ma pewności czy amplituda zmian tych oczekiwań odzwierciedla trwałą tendencję, czy też chaos rynkowy. Najbardziej elastyczną formą studiów prowadzonych przez Instytut pozostają więc studia podyplomowe.

Instytut Pedagogiki i Pracy Socjalnej konsekwentnie otwiera się na możliwości wymiany zagranicznej w ramach LLP Erasmus.

2. UDZIAŁ INSTYTUTU PEDAGOGKI I PRACY SOCJALNEJ W KREOWANIU I REALIZACJI MISJI WYDZIAŁU NAUK SPOŁECZNYCH:

Instytut jako relatywnie duża lecz nieautonomiczna składowa Wydziału współuczestniczy w realizacji misji akademickiej rozumianej jako:

- kształcenie na możliwie wysokim poziomie z wykorzystaniem różnorodnych technologii, umożliwiające absolwentom pozyskanie wiedzy, umiejętności i wyrobienia kompetencji do podejmowania pracy zawodowej lub kariery naukowej; w zakresach odpowiadających kierunkom studiów; dbałość o wysoką jakość kształcenia i stałą nowelizację oferty edukacyjnej; współuczestnictwo w tworzeniu regionalnego czynnika kulturotwórczego; wspieranie rozwoju naukowego pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu, ze szczególnym uwzględnieniem preferencji osób gwarantujących osiągnięcie strategicznych uprawnień naukowych.

3. KONCEPCJA INSTYTUTU

Osią projektowanych na lata 2014-2020 poczynić jest utrzymanie prowadzonych kierunków studiów, utrzymanie uprawnień na poziomie drugiego stopnia; oraz dążenie do pełnowymiarowego statusu akademickiego – poprzez uzyskanie prawa do prowadzenia przewodów doktorskich (w ramach kooperacji w strukturze Wydziału, a w dalszej perspektywie samodzielnych uprawnień).

Instytut Pedagogiki i Pracy Socjalnej pozostaje największą jednostką organizacyjną Akademii Pomorskiej w Słupsku. Bez względu na koniunkturę gospodarczą, presję globalną, czy zmiany demograficzne niezbędnym będzie utrzymanie ciągłości studiów edukacyjnych – wynika to z konieczności kształcenia w zawodach pedagogicznych i ich odmianach (nauczycielskich i ninauczycielskich) bez względu na koniunktury rynku pracy. Nie można bowiem przerwać procesu edukacji, ani w odniesieniu do młodzieży, ani w odniesieniu do osób dorosłych lub kończących aktywność zawodową. Zmienne będą jedynie akcenty tego procesu: nastawienie na zwiększenie konkurencyjności absolwentów lub nastawienie na terapię społeczną przez edukację. Instytut opiera swoje działania na nowoczesnych programach nauczania oraz metodach ich realizacji wynikających z wymogów formalnych (np. regulacji ustawowych), a także z poziomu aspiracji studentów wszystkich grup wiekowych.

Instytut uwzględnia zarówno wizję ciągłości kulturowej regionu, we wschodniej części Pomorza; jak i przerwanej ciągłości kulturowej Pomorza Zachodniego. Zespół nauczycieli akademickich tworzących Instytut wraz ze społecznością studentów będzie podejmował próby syntezy wyzwań rynkowych lub globalnych z tradycją akademicką. Nie można jednak założyć, że edukacja oparta na studiach społecznych lub humanistycznych może ulec czynnikom produktywizacji. Bowiem żadne ze środowisk wychowania nie jest przedsiębiorstwem produkcyjnym czy handlowym. Najbliżej tego pojęcia lokować można Uczelnię (lub w szerszym wymiarze szkołę), a więc pośrednio i Instytut Pedagogiki i Pracy Socjalnej AP. Jednak dyscypliny naukowe lub dydaktyczne tam uprawiane nie noszą znamion produktywności, a generowany przez nie zysk lokowany jest w sferze kultury. Instytut w ramach Wydziału i Uczelni nie może być jedynie alternatywą studiów maturzystów o niskich motywacjach i słabym przygotowaniu do edukacji akademickiej. Rekrutacja

możliwie dużej liczby kandydatów na studia w Instytucie za wszelką cenę wypełni być może sale wykładowe, lecz będzie kulturową klęską cofającą intelektualnie i cywilizacyjnie region w dalszej perspektywie.

4. ZAŁOŻENIA STRATEGII ROZWOJU INSTYTUTU PEDAGOGIKI I PRACY SOCJALNEJ NA LATA 2014-2020

Ramami wyznaczającymi elastyczność strategii Instytutu w latach 2014-2020 są analogiczne koncepcje sporządzone na poziomie Wydziału-Strategia Rozwoju Wydziału Nauk Społecznych na lata 2013-2020 i Strategia Rozwoju Akademii Pomorskiej w Słupsku na lata 2013-2020. W pewnym stopniu uwzględnione zostały także zapisy Strategii Rozwoju Instytutu Pedagogiki na lata 2012-2015. Kompatybilność strategii wszystkich trzech poziomów jest przesłanką braku sprzeczności. Jednocześnie należy zaznaczyć, że strategia poziomu Instytutu jest w mniejszym stopniu polityką, a w przewadze narzędziem zarządzania.

Strategia Instytutu może podlegać nowelizacji w przypadku zaistnienia nowych przesłanek zachodzących w szerszym lub bliższym otoczeniu Uczelni, ale także w wyniku przemian dokonywanych na poziomie Wydziału (np. zmiana struktury, zmiana priorytetu), a także na szczeblu Uczelni (np. program oszczędnościowy).

Strategia Instytutu musi być dokumentem skonkretyzowanym, na który pośrednio tylko wpływają ustalenia prawa lub zaleceń w sferze oświaty poziomu Unii Europejskiej, Procesu i procedur bolońskich, strategii rozwoju państwa (kraju) i ich transmisji na obowiązujące regulacje ustawowe (np. Ustawa z 18 marca 2011 r. lub kolejnych nowelizacji generowanych przez administracyjne centrum). Ważnym są także regionalne, pomorskie strategie rozwojowe. W mniejszym stopniu respektować należy rozwój lokalny – ów paradoks wynika z zapaści rozwojowej Słupska.

Ze względu na potencjał Instytutu, a przede wszystkim jego dominującą pozycję w strukturze Uczelni, prawidłowe funkcjonowanie Instytutu Pedagogiki i Pracy Socjalnej lub jego jakiegokolwiek mutacji (np. Instytutu Pedagogiki) określa faktyczną kondycję środowiska akademickiego Słupska. Relatywna słabość potencjału naukowego Instytutu jest splotem wcześniejszych zaniedbań, w pewnym sensie instrumentalnego traktowania (chęci wykorzystania koniunktury boomu edukacyjnego i wyrobionych na tym tle negatywnych nawyków środowiskowych). W efekcie Instytut rozmiarowo największy przesądza o słabości całego środowiska ze względu na wady jakościowe. W tym kontekście strategia Instytutu winna być rozpatrywana na nieco wyższym usytuowaniu, zbliżonym do poziomu Wydziału.

Rozpoznaniu powinny więc podlegać:

- 1) Obszar aktywności naukowo-badawczej
- 2) Obszar kształcenia (organizacji studiów akademickich)
- 3) Obszar organizacji i zarządzania Instytutem

5. ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - dbanie o wysoką jakość kształcenia dzięki funkcjonowaniu systemu zapewniania jakości kształcenia; - wieloletnie doświadczenie w kształceniu kadry pedagogicznej, w tym nauczycieli; - różnorodność form kształcenia umożliwiającą elastyczne kształtowanie oferty edukacyjnej; - szeroka oferta dydaktyczna oraz liczne kwalifikacyjne i doskonalące studia podyplomowe; - łatwy dostęp studentów do nauczycieli akademickich; - rozwijająca się część młodej kadry naukowo-dydaktycznej; - mała liczba pracowników zatrudnionych na drugim etacie; - zasoby kadrowe wystarczające do prowadzenia kształcenia na wszystkich kierunkach; - duża liczba młodych pracowników naukowych; - dobra baza dydaktyczna; - pozostawanie Instytutu w strukturze Wydziału o wysokiej kategorii naukowej (B); - stopniowo zaznaczająca się współpraca z naukowymi ośrodkami zagranicznymi; - współpraca Instytutu z lokalnymi placówkami oświatowymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - brak uprawnień do nadawania stopni naukowych; - mała liczba studentów zagranicznych; - niewielka liczba inicjatyw interdyscyplinarnych; - niewielki udział pracowników Instytutu w konkursach na finansowanie badań w wymiarze krajowym i międzynarodowym; - mały udział studentów w realizacji zadań badawczych; - mała aktywność społeczna i naukowa studentów; - słaba internacjonalizacja kształcenia w Instytucie; - mały udział studentów w wymianie międzynarodowej; - brak środków na dalszą modernizację bazy dydaktycznej; - słaba infrastruktura informatyczna w Instytucie; - wąska współpraca ze szkołami średnim; - niewystarczająca współpraca z regionalnymi przedmiotami społeczno-gospodarczymi; - skutki tymczasowości w strategii zarządzania Instytutem w latach 2008-2013 (brak wizji rozwojowej); - nadmierne skupienie się na zadaniach dydaktycznych wymuszane przez podnoszenie jakości kształcenia w sferze organizacji a nie treści (transmisji wyników badań naukowych w dydaktykę); - niski poziom motywacji i przygotowania do podjęcia studiów akademickich wśród kandydatów; - niekorzystna struktura wiekowa i słaba dynamika rozwojowa części nauczycieli akademickich Instytutu.

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> - możliwość pozostania Instytutu na regionalnym rynku edukacyjnym oraz wśród jednostek naukowych Pomorza w zakresie nauk społecznych; - możliwość pożytecznego wykorzystania potencjału naukowo – dydaktycznego Instytutu jako ośrodka doskonalącego pedagogów, nauczycieli, pracowników socjalnych w regionie; - korzystne zmiany w zakresie zarządzania jakością kształcenia wynikające z poprawek do ustawy o szkolnictwie wyższym (efekty kształcenia dostosowywane do potrzeb przez Uczelnię, ograniczenie wieloletowości, priorytety wynikające z umiędzynarodowienia itd.); - utrzymanie posiadanej wysokiej kategorii naukowej (B); - poszerzenie oferty edukacyjnej Wydziału w zakresie nauk społecznych, na skutek zmniejszającej się z powodów ekonomicznych atrakcyjności oferty uczelni niepublicznych; - rozwój współpracy z jednostkami oświatowymi i kulturowymi; - realizacja ekspertyz oraz projektów badawczych na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego; - rozwój współpracy międzynarodowej z ośrodkami akademickim „bliskiego sąsiedztwa” (Meklemburgia, Pomorze Przednie, Brandenburgia, Obwód Kaliningradzki, Litwa, Łotwa, Estonia, Ukraina, Czechy), wskutek rosnącego zainteresowania partnerów zagranicznych m.in. wspólnymi inicjatywami badawczymi. 	<ul style="list-style-type: none"> - promowanie w strategiach na poziomie krajowym wizji rozwoju szkolnictwa wyższego, w tym nauki i dydaktyki akademickiej, akcentującej wyjątkową rolę pojedynczych, wybranych przez władze centralne ośrodków akademickich; - bliskość dwóch dużych konkurencyjnych ośrodków akademickich na Pomorzu, realizujących kształcenie m.i. w zakresie nauk społecznych; - niż demograficzny; - wzrost konkurencyjności lokalnych niepublicznych szkół wyższych prowadzących studia na kierunku pedagogicznym; - tendencje zniżkowe w zakresie finansowania i dotacji działalności dydaktycznej i naukowo-badawczej, co skutkuje niewystarczającym poziomem finansowania Instytutu; - spowalniający rozwój gospodarczy w regionie; - postępujące utrwalanie się stereotypu badań i dydaktyki z zakresu nauk społecznych jako nieprzynoszących dużych korzyści społeczeństwu; - małe zaangażowanie podmiotów gospodarczych w finansowanie badań w zakresie nauk społecznych; - mała atrakcyjność miasta Słupska dla studentów i kadry; - trudności w pozyskiwaniu samodzielnych pracowników na pierwszy etat ; - zapisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz przepisy wykonawcze wprowadzające brak stabilności w funkcjonowaniu uczelni, w tym wydziałów; - zbyt częste zmiany regulacji ustawowych, a więc negacja jakiegokolwiek strategii; - partykularyzm w preferowaniu korzyści osobistych w postawach części nauczycieli akademickich Instytutu (traktujących AP jako miejsce zarobkowania – częstokroć dodatkowego – zamiast miejsce budowy etosu akademickiego).

6. STRATEGICZNE I OPERACYJNE CELE ORAZ DZIAŁANIA INSTYTUTU NA LATA 2014-2020

CEL STRATEGICZNY 1

Podniesienie poziomu prowadzonych badań naukowych w stopniu pozwalającym na utrzymanie w ocenie parametrycznej jednostek naukowych kategorii B oraz uzyskanie pełni praw akademickich w obszarze nauk pedagogicznych

Cele operacyjne i działania:

1.1. Uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk

- współdziałanie w utrzymaniu kategorii B i dążenie do podniesienia statusu zespołu pracowników naukowo-dydaktycznych gwarantujących tę kategorię (szczególna dbałość o pracowników legitymujących się dużym dorobkiem naukowym);

- uzyskanie wysokiego poziomu badań naukowych, wyrażającego się uznaniem krajowych i międzynarodowych środowisk badawczych oraz wyróżniającymi się karierami naukowymi pracowników;

- przygotowanie i złożenie wniosku do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o przyznanie Wydziałowi uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

1.2. Podniesienie aktywności naukowej pracowników

- wspieranie działalności pracowników naukowo-dydaktycznych w celu uzyskiwania przez nich kolejnych stopni naukowych;

- wspieranie rozwoju młodych pracowników naukowych poprzez Granty uczelniane dla młodych naukowców oraz przydzielenie środków na badania naukowe z puli środków na badania statutowe;

- przeprowadzenie symulacji perspektyw rozwoju poszczególnych pracowników naukowo-dydaktycznych, ze względu na wiek, dynamikę rozwojową, potencjał, stan dorobku i możliwości rozwojowe;

- wspieranie wyjazdów, zwłaszcza młodych pracowników, na krajowe i zagraniczne staże naukowe oraz wykorzystywanie ich przy ocenie;
- organizowanie krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych;
- rozszerzenie współpracy z krajowymi ośrodkami naukowymi;
- rozszerzenie współpracy międzynarodowej z ośrodkami akademickim „bliskiego sąsiedztwa” (Meklemburgia, Pomorze Przednie, Brandenburgia, Obwód Kaliningradzki, Litwa, Łotwa, Estonia, Ukraina, Czechy);
- publikowanie z partnerami zagranicznymi wspólnych monografii;
- zwiększenie liczby publikacji pracowników w zagranicznych czasopismach naukowych.

1.3. Zwiększenie skuteczności w ubieganiu się o zewnętrzne środki na badania naukowe

- uwzględnienie faktu ubiegania się o granty zewnętrzne w ocenie okresowej pracownika;
- współpraca z regionalnymi instytucjami i zawieranie z nimi umów o wspólne prace badawczo-rozwojowe;
- tworzenie wieloosobowych zespołów badawczych o charakterze interdyscyplinarnym, realizujących wieloaspektowe kierunki badawcze.

CEL STRATEGICZNY 2

Wzmocnienie pozycji Instytutu w obszarze praktyki dydaktycznej

Cele operacyjne i działania:

2.1. Wdrażanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w Instytucie

- pełne wdrożenie wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia w Instytucie, a następnie jego doskonalenie;
- opracowanie harmonogramu wdrażania WSZJK w IPiPS;
- okresowa analiza i ocena funkcjonowania efektywności systemu zarządzania jakością;

- stałe monitorowanie, okresowa analiza i ocena jakości procesu i efektów kształcenia w Instytucie;

- zbieranie informacji dotyczących działań i dobrych praktyk w zakresie zarządzania jakością kształcenia realizowanych w Instytucie;

2.2. Doskonalenie programów kształcenia

- weryfikacja programów kształcenia na wszystkich kierunkach i poziomach studiów oraz na studiach podyplomowych;

- weryfikacja efektów kształcenia wszystkich form zajęć w ramach poszczególnych modułów kształcenia oraz praktyk realizowanych w Instytucie;

- dobór treści i metod kształcenia tak, aby sprzyjały one zdobywaniu przez studentów większego zakresu umiejętności praktycznych;

- dostosowywanie programów kształcenia otwieranych studiów podyplomowych do potrzeb rynku pracy i regionu;

- wykorzystywanie opinii studentów w tworzeniu planów i programów studiów;

- rozwijanie współpracy z pracodawcami w zakresie doskonalenia programów studiów i jakości kształcenia;

2.3. Podnoszenie jakości kształcenia

- utrzymanie spójności dydaktyki, badań naukowych i rozwoju kadry;

- zwiększanie rangi oceny jakości prowadzonych zajęć w okresowej ocenie pracownika;

- doskonalenie metod ewaluacji pracy dydaktycznej;

- doskonalenie wewnętrznego systemu oceny kadry, dorobku naukowego i praktycznego związanego z prowadzeniem kierunku studiów;

- umacnianie prowadzonych kierunków studiów, w tym wzmacnianie kadrowe jednostek organizacyjnych Wydziału;

- zapewnienie i doskonalenie jakości kadry dydaktycznej;

- podjęcie działań w zakresie opracowania i wprowadzenia nowoczesnych metod kształcenia na odległość, np. na studiach podyplomowych kierunku Pedagogika;

- utrzymanie specjalności nauczycielskich;

-wspieranie zdolnych studentów poprzez cykliczne konkursy wydziałowe, np. na najlepszą pracę magisterską;

- monitorowanie karier uzdolnionych studentów, jako potencjalnych nauczycieli akademickich;

2. 4. Rozszerzenie oferty dydaktycznej

- monitorowanie atrakcyjności edukacyjnej Instytutu oraz efektów kształcenia na rynku pracy;

- dokonanie analizy potrzeb edukacyjnych regionu, badań rynku pracy i możliwości uruchomienia studiów w odpowiedzi na zapotrzebowanie lub zlecenie;

- uruchomienie interdyscyplinarnych kierunków studiów (np. kryminologia) w oparciu o prowadzone przez Instytut badania naukowe z uwzględnieniem możliwości kadrowych Instytutu i Wydziału oraz dostosowanych do potrzeb środowiska lokalnego;

- przygotowywanie wniosków o uzyskanie uprawnień do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku Socjologia, Praca Socjalna;

- przygotowywanie wniosków o uruchomienie nowych kierunków studiów w zakresie nauk społecznych i humanistycznych zgodnych z zapotrzebowaniem rynku pracy i europejską wizją rozwoju społeczeństwa wiedzy, np. Pedagogika Specjalna, Nauki o Rodzinie;

- wprowadzenie nowych specjalności na istniejących kierunkach studiów, zgodnych z zapotrzebowaniem rynku pracy;

- opracowanie projektu studiów w formule „50 plus”, w oparciu o częściowy udział środków zewnętrznych lub grant europejski lub krajowy;

- kontynuacja działań promocyjnych, m.in. w regionalnych mediach i Internecie, w celu rozwoju nowych kierunków i specjalności;

- rozszerzenie oferty studiów podyplomowych i kursów doszkalających, dostosowanej do zmieniających się potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego.

2.5. Doskonalenie systemu wsparcia studentów

- aktywizacja działalności kół naukowych;

- szersze włączanie studentów w prace badawcze zespołów badawczych;

- zwiększenie udziału studentów w konferencjach naukowych organizowanych przez jednostki Wydziału;
- upowszechnienie swobodnego wyboru przez studentów promotorów prac dyplomowych (w oparciu o motywacje pozytywne);
- nagradzanie najlepszych studentów i absolwentów.

2.6. Zwiększenie umiędzynarodowienia kształcenia

- zwiększenie liczby obcokrajowców wśród studentów;
- uruchomienie specjalności prowadzonych w języku obcym;
- nawiązanie kontaktów z nowymi atrakcyjnymi ośrodkami za granicą, w których nasi studenci mogliby odbywać część studiów;
- propagowanie wśród studentów korzyści ze studiowania za granicą;
- eliminowanie wszelkich barier i trudności w rozliczaniu dydaktyki, jakie powstają z tytułu odbycia części studiów za granicą (w granicach dopuszczonych prawem);
- przygotowanie i prowadzenie dodatkowej strony internetowej Wydziału w języku obcym;
- zatrudnienie na każdym kierunku profesorów wizytujących (w miarę możliwości organizacyjnych).

2.7. Poprawa warunków studiowania

- wyposażenie sal dydaktycznych w sprzęt multimedialny, nowoczesne oprogramowanie;
- zwiększenie wykorzystania przez władze Instytutu i pracowników naukowo-dydaktycznych elektronicznych form komunikacji ze studentami i słuchaczami studiów podyplomowych;
- poprawa jakości obsługi studentów przez pracowników administracyjnych;
- otwarcie na potrzeby osób niepełnosprawnych;
- oferowanie studentom atrakcyjnych miejsc praktyk;
- otwarcie na potrzeby Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

CEL STRATEGICZNY 3

Poprawa efektywności zarządzania Instytutem

Cele operacyjne i działania:

3.1. Opracowanie strategii rozwoju Instytutu

3.2. Utrzymanie i doskonalenie systemu zarządzania w Instytucie

- przestrzeganie zasad uprawnień, odpowiedzialności i podziału kompetencji;
- kontynuacja działań mających na celu poprawę organizacji procesu kształcenia i zwiększenie dyscypliny pracy;
- korelacja zadań dydaktycznych i naukowych;
- doskonalenie wewnętrznych procedur kierowania w Instytucie;
- doskonalenie systemu informacyjnego;
- wprowadzenie elektronicznego systemu obiegu dokumentów w Instytucie.

3.3. Reorganizacja struktury Instytutu

- stałe dostosowywanie struktury organizacyjnej Instytutu do potrzeb wynikających z bieżącego etapu rozwoju;
- informowanie społeczności Instytutu o głównych założeniach strategii i mobilizowanie do ich realizacji;

7. KARTY OPERACYJNE

(w opracowaniu przez kierownictwo Instytutu)